

ворность никомъ нигъ позната, но кое одъ уста до уста, одъ едногъ племена на друго прелазе, и мрзость подгреяваю. И само одъ нашегъ нарѣчия одступаюће изговаранѣ, опредѣление родова, противпоставлѣно значенѣ речи, и различно гласоударение слогова у другимъ нарѣчияма, чини намъ се, као да већъ одма и нашъ властити езикъ квари, преокреће и изопачава, ерѣ свако племе држи свое нарѣчие за најлепше, најболѣ и највише Славянско: ми држимо такова одступаня за Сати́ре нашегъ нарѣчия, за руженѣ нашегъ народниѣгъ езика, и тако безъ и да хоћемо рађа се у нама ненаклоность, затимъ мрзость и неприятељство тако, да намъ се после съ тешкомъ мукомъ наганути, такви покварени јаггоп учити, или на нѣму написане кнѣиге читати. Ми напомнимъ само, како се муче и злопате Поляци, Хорваћани и друга племена са изговаранѣмъ ческогъ h, кое они свагда као ch изговараю, и међу ова оба тако различна, а често и значенѣ опредѣљаваюћа писмена никакове разлике нечине, н. п. ческо hněw изговарую они као chněw, лѣтинск. hoto као chomo, Herder-Cherder, или ческо hladjm, hodim, као chladjm, chodjm што су речи башъ сасма различногъ значеня. Ми онда радѣ учимо туђе ези́ке, кои съ нашимъ нарѣчи́емъ, нѣговимъ природнимъ сло́гоударени́емъ, сави́янѣмъ, тврдо́стѣу и ме́костѣу у никакву противность недолазе. Съ тимъ упа-